

Leszállt az est a falura, aztán a második, a harmadik is. Pál senkinek sem hiányzott. Megjöttek a végtisztességből is s Katica meg Péter Gerlénét támogatták a kemence sarkában.

— Te az én fiam vagy, Péterke... — morzsolgatta könnyeit Gerléné s először érezte, hogy Pálnak sohasem volt az anyja. Pál farkastejen nőtt fel s farkasoké a lelke.

Julis, az uraságék cselédje vizre járt a kúthoz. Leengedte a vedret. Hold sütött a kávéra. Megmerült a veder, de csak nem akart felbukni a vízből.

— Pista, hé! — Ordított be Julis a konyhára a jászolosnak. — Gyere má... Valami húzza a vedret.

Ketten lódulnak neki a keréknek. Hajtják ám minden erejükből. Egyszer csak megtorpan a vödör... Fekete tömeg lóg rajta.

Julis csak felsikolt, Pista is elereszti a kereket s a veder zuhan vissza. Nagyot loccsan, amikor leér. A feltörő habot ezüstösre veri a hold.

Másnap az uraság betemetette a kutat. Azóta járja a kútról a monda...

*Öreg Körtvés Márton szájában kihült a csutora. A tűz is alig pislálkolt már. A legények tenyerükbe szorított állal bámultak a zsarátnokok közé. Krétafehér arccal méregették a lányok Mesélő Marcit. Mély, nehéz sóhaj tört ki olykor-olykor belőlük, egyik-másik még a keszkenőjét is előcibálta. Marci gazda pedig nagyot sodrintott lelógó bajuszán:*

*— Na, leányok-legények, munkára! Azt mondom én is: savanyú almába ne harapjatok, mert elvásik a fogatok!...*

## OLVASÓ NŐ.

*Most nincs számára semmi,  
se közel, messzeség,  
a lenni, vagy nem lenni  
bús gyötrelme sem ég*

*agyában. Míg az árva  
könyvet le nem teszi,  
e könyvbe van bezárva  
a vak világ neki.*

*Kinn égő tűzmadár  
a nap, fény-tolla száll  
rest fára, tar bokorra...*

*Ő felnéz csillagos  
szemével és lapoz  
egy lapot álmodozva.*